

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 8 fl. (6 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
Pentru România 15 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în birou administrativ (strada Poplăcei nr. 15) — Telefon nr. 14.
Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Să sărbătorim ziua de 3/15 Maiu.

Se împlinesc 50 ani, o jumătate de veac, de când poporul românesc, îngreunat de lanțurile iobagiei, legat de glia stăpânlui seu străin, s'a senturat ca un urieș, trezit din somnul cel de moarte și frângând toate cătușile vesurilor negre s'a făcut liber, stăpân pe voința și puterea sa, stăpân al sorței sale.

Să împlinesc cincizeci de ani dela 1848, când stră bunii și părinții nostri vrednici, cu bărbătie și cu vitejie aderărat românească, au scris prin faptele lor „cele mai frumoase pagini ale istoriei Românilor” — după cum zice marele nostru istoric național, *Papiu Ilarian*.

E astăzi ziua cea mare a reinvierei, când la 3/15 Maiu, 40 mii de Români, din toate colțurile pământului românesc, s-au adunat la Blaj, pe Câmpul libertăței și sub cerul liber, în fața lumei și a lui Dumnezeu, și au alcătuit credeul politic, pe care îl mărturisim și noi, și cu sfânt jurămînt s-au legătuit toți, pentru toate timpurile și pentru toți urmășii, că vor susține totdeauna națiunea noastră română, și o vor apăra cu toate puterile contra oricărui atac ori asupriri, și vor fi și apăra legea și limba noastră românească, precum și libertatea, egalitatea și frățietatea.

Credincioși patriei și tronului, Români au și ținut făgăduință făcută sărbătoare și cu sângele lor au pecetluit jurămîntul depus pe câmpul dela Blaj, sânge versat cu belșug pentru Neam și Împărat.

Câte chinuri, câte suferințe cu aderărat de mucenici, câte lacrămi și suspine n'au mai urmat șiroaielor de sânge! Câți au purtat lanțuri de robie, și câți au perit în furci.

Acum, frați Români, e timpul să ne aducem aminte de toate aceste, și cu sănătă prăznuire să le sărbăram.

Evlavia pentru cei scumpi ai nostri, mandria pentru faptele lor mărețe, care ne strălucesc și ne vor străluci ca luceafere în calea vieței, și datoria de a ne cinsti pe noi însine, cinstindu-ne bărbății cei vrednici și faptele lor, toate aceste ne zic, cu glas petrunzător:

Să sărbăram ziua de 3/15 Maiu!

În bisericile noastre să ne rugăm pentru cei ce înainte cu o jumătate veac au luptat, au sângerat și au murit în luptă sănătă pentru drepturile noastre. Si să ne rugăm ca preotul nostru să facă parastas pentru odihna și fericirea lor sufletească.

Apoi în sărbări potrivite să ne reamintim întemplierile de atunci, să ne pătrundem de simțemintele vii naționale, care au minat în luptă, cu atâtă curaj și bărbătie pe înaintașii nostri. Să ne pătrundem de iubirea de neam, de dragoste frânească și de unirea, în gânduri și simțiri, pe care ei ne-au arătat-o în pilde așa de strălucite.

Credeul nostru politic de azi, programul nostru național, este intemeiat pe cel dela 1848. De aceea, să căutăm a-l mărturisim și acum cu vrednicie, și când glasul fruntașilor nostri ne-ar chema ca să dăm none dovezi despre aceasta, atunci să ascultăm cu toții de glasul fruntașilor nostri.

Astfel, și numai astfel, ne vom împlini sfânta datorie, ce în acest timp, trebuie să o împlinească fiecare bun Român. — Astfel vom sărbători sărbătoarea națională de 3/15 Maiu.

Cum să sărbăram?

Pentru mai bună orientare eată aici un scurt program pentru ziua de 3/15 Maiu:

1. Fiind și de altfel zi de Duminecă, toți credincioșii vor merge la biserică, unde se vor ruga pentru sufletele celor căzuți în luptele pentru neam la anii 1848/9.

Preotul va predica despre datorințele creștinului bun: de a-și aduce aminte de bărbății mari ai neamului; de a-și iubi neamul, limba și legea românească.

După liturgie va sluji parastas pentru capii luptelor din 1848.

Spre acest scop fruntașii fiecarei comune să se înțeleagă între sine înainte care și cum să dea parastasul.

2. După slujba, la timp potrivit, fruntașii comunei să concheme poporul la școală ori în alt loc bun, și să-i expună istoricul și însemnatatea adunării dela Blaj, ținută în 3/15 Maiu 1848, arătând cererile Românilor formulate atunci și jurămîntul depus pe „Câmpul libertăței”.

3. Unde sunt locuri însemnate prin luptele dela 48, ori vre-un mormânt al vrăunui luptător de atunci, să se facă procesiune la fața locului și să se impodobească cu flori mormintele.

4. Alte moduri de sărbări, după imprejurări va dicta fiecăruia simțul iubirii de neam. Despre toate sărbările însă să se serie îndată foilor naționale, pentru ca să se știe unde și cum să sărbăte, și să se vadă cum ne știm noi cinsti amintirea timpurilor mari și a eroilor nostri bravi.

Sărbătoarea națională în România.

In București.

Comitetul central al Ligii a trimis secțiunilor următoarea înștiințare:

Domnule Președinte!

Comitetul central executiv al Ligii culturale întrunit în ședință sa, ieri, 15 Aprilie curent, a hotărît ca să sărbzeze aniversarea zilei de 3/15 Maiu, a anului 1848, cu următorul program, pentru București.

1. Dimineața se va celebra într-o biserică din bisericile capitalei un parastas, pentru sufletul răposaților martiri români, căzuți în luptele naționale din 1848 purtate contra Ungurilor, pentru recășigarea drepturilor lor, ca popor independent.

La acest serviciu bisericesc vor fi invitați să asiste toți membrii Ligii din localitate.

2. La 2 ore p. m. a aceleiași zile, se va ține o mare întrunire națională publică în sala „Hugo”, în care vor lua cuvântul mai mulți oratori, între cari și 2 reprezentanți ai Ligii; eară după votarea rezoluției, vor purcede cu toții în mare meeting, manifestând în lungul „Calei Victoriei”, cu drapel, baniere etc., până la șoseaua Chiseleff.

3. Seara va fi o conferință la Ateneu, unde va vorbi dl Barbu St. Delavrancea, vicepreședintele comitetului central al Ligii.

Aducându-vă acestea la cunoștință, vă rugăm, dle președinte, să ne aviza în timpul cel mai scurt despre măsurile ce d-voastră ați luat pentru sărbătoarea sus amintite zile în secțiunea d-voastră.

Primiți, vă rog, expresia considerației mele.

Președinte: M. Vladescu.

In Craiova.

Cetim în „Epoca”: Liga culturală din Craiova a hotărât în ședință sa dela 11 Aprilie, sărbarea zilei de 3/15 Maiu cu o pompă deosebită.

In urma propunerii dlui Ciocazan să ahotărât, ca să se dea sărbărei un caracter absolut popor și că se poate mai întins în vedere, că se împlinesc 50 de ani dela mareea întrunire românească în Transilvania, pe Câmpul libertăței și că revoluția națională dela 1848, este o sărbătoare a întregului neam românesc.

Carte franceză despre noi. Pe la sfîrșitul acestei luni va fi în Paris o carte în limba franceză despre noi Români. Cartea e scrisă de vestitul bărbat conte de Gubernatis, și va fi impodobită cu 50 ilustrații românești. În ea se scrie și despre lupta noastră națională.

Sinoadele bisericei române greco-orientale s-au închis la sfîrșitul săptămânii trecute, mai întâi cel din Caransebeș și mai în urmă cel din Arad și Sibiu. În ele s-au luat hotărîri însemnate pentru înaintarea bisericilor și școalelor române gr.-orientale, s-au luat în seamă, ca de obicei, avereia dioceselor și societățile de peste an, cari s-au aflat în regulă. Apoi s-au adus alte hotărîri pentru chivernisirea bună a fondurilor și fundațiunilor, ce le au episcopii, și s-au discutat treburile ale protopopilor, preoților și învățătorilor, etc. În toate trei sinoadele s-a adus la cunoștință, că consistoarele au făcut *rescripte la dietă în contra proiectului de congruă*, și că atunci, când proiectul va veni în desbatere în casa magnaților, Metropolitul și episcopii se vor lupta contra lui.

Despre unele lucruri mai însemnante din sinoade vom mai scrie căte ceva, încât vom avea loc în foaie.

Puterea poporului român recunoscută. Foaia *Le Soleil* din Paris, într-un articol asupra stărilor generale din Europa scrie despre România următoarele:

„De unde negoțul României era în anul 1871 numai de 260 milioane, el s'a ridicat în 1895 la 570 milioane și în anul următor la 661 milioane.

„Cu toate că România în vremea aceasta, a trebuit să poarte o luptă foarte grea spre a câștiga neutralitatea sa, ea a știut să-și facă una dintre cele mai bune armate, — ba putem zice: cea mai bună armată, — între națiunile de a doua mână ale Europei și ea a isbutit să se țină în echilibru între gelosia Rusiei și a Austriei.

„Ce minunată pildă dă Români popoarelor orientale scoase în acest secol de sub jugul otoman! Grecii, Sârbii, Bulgarii și-au risipit în lupte din lăuntru puterile lor, pe care le-ar fi putut folosi, ca și Români, pentru dezvoltarea patriei lor. Astfel putem arăta tuturor acelora, cari pretind a constata decadența rasei latine, pe acest popor român, care în acest patră de secol s'a desvoltat proporțional mai mult. Si s'a desvoltat în ciuda tuturor miilor de pedeci ce erau semenate pe calea sa. Ear' acest popor este tocmai un popor latin, singurul popor latin din Europa răsăriteană“.

O nouă apucătură. „*Hazâk*“ amintește o nouă apucătură a ministrului de interne, pentru a zădărni orice întrunire. Se zice că pretorii resping ori-ce întâlnire de întruniri, zicând, că convocatorii n'ar fi dovedit, că sunt autorizați de concetenții lor ca să-i convoace...

Asta ar fi să fie un nou act de aniversare a anului libertăților cetățenești!

Proiectele pactului dualistic. În ședințele din 20 I. c. atât a dietei din Viena, cât și a dietei din Budapesta, aproape în aceeași oră, guvernele au prezentat deputaților proiectele pactului dualistic — adecă proiectele de legi, privitoare la trebile comune ale monarhiei, cum sunt cheltuielile comune și ale Ungariei și ale Austriei, și alte lucruri cari privesc monarchia întreagă, legile ce se referă la toate acestea, le cuprindem sub numele „pactul dualistic“. — Din aceste proiecte de legi, 10 se referă la regularea comerțului dintre Ungaria și Austria și la stabilirea pre-

țurilor, ear' 8 proiecte la chestiile financiare de bancă și valută.

În Viena prezentarea proiectelor a fost primită foarte rece și cu liniște bătătoare la ochi.

Din contră în dieta din Budapesta, opoziția a făcut puțină ceartă. Vom vedea însă cum va fi când vor ajunge la desbatere aceste proiecte, căci Nemții din Austria sunt foarte mănoși pe Unguri din cauza, că sunt așa tirani și-i asupresc atât de tare și pe Sași și pe noi, și astfel cine știe ori vor se mai face o nouă legătură cu Urgurii, vol-vor rupe cu totul cu ei, lăsându-i să lucre de capul lor, ceea-ce ar aduce mari schimbări în monarhie.

Jale în 11 Aprilie. Din prilejul sărbătorilor dela 11 Aprilie, foaia *Pester Lloyd* afișă, că Români din Zorlențul-mic ar fi făcut o mare demonstrație contra „sărbărei naționale“ din acea zi. Zice că primarul Nic. Olariu voi să arboreze la primărie steag unguresc, firește la poruncă.

Tărani năcăjiți și revoltăți l-au oprit și l-au silit să arboreze *flamurd neagră*.

S'a făcut. Acum — serie „P. L.“ — s'a pornit cercetare contra lui Olariu. — Eată o jale frumoasă.

1848.

Cronica anului.

Agram, 27 Aprilie.

Velacă publică moarte asupra celor care culează să afirme, că ștergerea iobagiei și mai cu seamă a robotelor e a se mulțumi Ungurilor. Viceșpanul din Zagrab I. Zuvic din pricina aceasta abia și-a putut măntuvi viață.

(Kerékyártó : Nev. napok).

Pesta, 27 Aprilie.

Se publică mai multe decrete ministrionale. „Unul demândă, ca legile tărei să se traducă în limbi: germană, sérbească, croată, română și slovacă. În aceleasi limbi se va traduce și o carte poporala, în care se vor explica legile. (La Pesta e să ese o gazetă românească)“

„Garnisoana Ungariei este numai din 18.000, deci ministerul pretinde, ca trupele ungurești să se reîntoarcă din Italia, Moravia și Galitia“.

„În com. Sătmări nobili mici s-au reșculat în contra proprietarilor mari“.

„În com. Bichiș se revoltă iobagii; în Selmet Slavonii“.

„Evreii sunt bătuți și alungați din toate orașele; în Pesta se botează mulți“.

„Din Croația vin știrile cele mai îngrijitoare. La 3 luni cel mult trebuie să se deschidă dieta!“

Budiu (Câmpie), 27 Aprilie.

Ungurii și Români fricoși, împrăștie în popor cele mai proaste scorbuturi spre a împedea poporul să meargă la Blaj. Ei scorbesc și spun, că la Blaj ar fi adunați ostași săcuiești; că pe canceliști și preoții români, de vor merge la Blaj, pe Dumineca Tomei, și vor spânzura, ear' tărani vor fi pușcați; că curtea episcopală din Blaj e plină de Unguri și de tunuri; că pivnițele sunt pline de pulbere de pușcă și în piata Blajului s'au ridicat furci.

În urma acestora A. Papu Ilarianu, care petrece acasă la părinți, trimite un cursor la Blaj, ca să-i aducă informații positive dela prof. Pumnul.

(Ist. I. Papu, tom. II., p. 131).

Bucerdeea, 28 Aprilie.

Azi sosi la Alba-Iulia o companie de infanteriști, cu menirea să rețină poporul de a merge la Blaj, ori de a-l împrișteia.

Pe mâne se așteaptă la Sâncel o centurie de dragoni cu același scop. Văzând aceste măsuri Români, mai ales »inteligentii« se înfrică. (Ist. I. Papu II., pag. 133).

Pesta, 29 Aprilie.

În »clubul radicalilor« la vestea răscoalei Sârbilor și Croaților baronul Wesselényi Miklós a exclamat: »Patria este periclitată, la arme toți Maghiarii, toți civii!« Clubul a recurs la ministeriu rugându-l, să creeze o armată de voluntari, pentru care bani ar aduna locuitorii Ungariei. (Kerékyártó: Nev. Napok).

Blaj, 30 Aprilie.

E Dumineca Tomei. Moldovan dela Chiileu sosi în Blaj. Eată impresiunile lui:

»În sfîrșit am ajuns în Blaj. Ce minune! Nici un suflet de om nu se vedea pe ulițele Blajului. La coliba Grecilor, care se află în capul uliței celei mari, am sărit din car, l-am lăsat în grija studentului Precup, și noi suntem de imprejurarea extraordinară, fără a grăbi ceva unul către altul, am înaintat cu pași repezi spre Seminar, pentru că aici să ne informăm despre starea lucrului.

Când am ajuns în drept cu mănăstirea, ne-a cutreerat un strigăt eşit din mii de guri sunet ce venia din Câmpia din dosul Blajului, lui. Crezând, că e vre-o încăierare, vre-o bătăie între Români adunați și oamenii guvernului, am prins fuga, ca să putem lua și noi parte, fie ori-ce nenorocire; nu ne putem aștepta, decât la aşa ceva, căci în Sâncel ni-se spuse, că peste 200 de oameni s'au dus la adunare cu îmblăci. Am ajuns pe dâlma bisericuței. Ce priveliște! Miile de Români își aruncau pălăriile în aer și între strigătele entuziasme de »vivat«, duceau pe Bârnăuțiu în riumf la Blaj.

Intimpinând mulțimea, amicii și cunoșuții ne îmbrățișau, ne sărutau, dar nu grăduau un cuvânt, ci îlăcrămau numai. Noi deosemenea, îmbrățișându-i vîrsam lacrimi de bucurie, înnotam în fericire, cum nu mai gustasem până atunci.

După ce Bârnăuțiu și-a ținut cuvântarea îngerească de pe petrile mănăstirei, s'a retras în casa prefectului de studii, și numai după aceea au început să se deschidă gurile eroilor, cari au pregătit națiunei române după secoli de suferințe și sclavie, această sârbătoare măreță, ce ne-a răpit în regiunile fericirei.

— Frate Moldovan! îmi ziceau toți. În tot minutul te-am dorit să păsești în mijlocul nostru, în orele, când eram în cel mai mare pericol. Doriam, pentru că tu cu curajul tău ai fi mai înșisit starea noastră deprimată, eram însă și îngrijati, să nu te fi prins acasă, ori în călătorie.

„Mi-au comunicat, că pe Ilie Moldovan l-a alungat Sâmbătă seara rectorul Serényi, din propria sa autoritate, din Seminar, și cu deosebire profesorul Maniu i-a amenințat publice în curtea Seminarului, că în ziua de

Dumineca Tomei le va sufla vîntul pe sub picioare la toți, cari au umblat a propovădui. Pe Ilie Moldovan l-a băgat poporul pe umerii sei în triumf în Seminar (pentru care faptă căt am mai fost la olaltă i-să dat numele de »clericul nației«), iar' încât pentru profesorul Maniu, unii erau de părere, că în-dată-ce va însera, să-i tragă o bătaie bună.

Contra aceasta se ouse Todoranu, zicând: Fraților, noi am bătut și învins în ziua de astăzi toate unelurile Ungurilor, a guvernului lor; și după o învingere așa de mare, nici unul nu se va afla între noi, să-și păteze mâinile cu un Maniu, care este bătut de Dumnezeu pentru micimea sufletului seu. Când toată suflarea românească se bucură și înnoată în fericire, el, rușinat de sine însuși, se deschide în cella sa călugărească.

Totii au fost desarmați, nici unuia nu i-a mai venit pofta să-și răsbune asupra lui Maniu.

La cina scurtă, care s'a dat în Seminar, au participat toți canceliștii, între cari Armatu Eliseu a propus într'un toast, ca toți tinerii, cari au nume ungurești, să-și le schimbe cu nume românești de-ale rîurilor, provinciilor etc. În urma aceasta s'a făcut multe schimbări de nume.

După cina scurtă, care s'a dat în Seminar, au participat toți canceliștii, între cari Armatu Eliseu a propus într'un toast, ca toți tinerii, cari au nume ungurești, să-și le schimbe cu nume românești de-ale rîurilor, provinciilor etc. În urma aceasta s'a făcut multe schimbări de nume.

Era târziu noaptea, lampile se stinseră, oamenii inteligenți au dispărut, poporul în grupe mai mici adormise prin piata și pe lângă păreții caselor; noi seminariștii mai stam, căutam la cer, la stele, nu ne îndurăm să ne despărțim de scena, care ne cauza atâtă bucurie. În urmă ne-am retras și noi, și ca să fim cei dintâi în picioare, ne-am răsurnat înbrăcați în paturi...

Arad, 30 Aprilie.

Duminecă în 30 Aprilie s'a ținut adunarea comunităței românești, în care după alte lucruri de urgență s'a desbatut rugarea comunităței către Episcop. Petitionea are 6 puncte, între cari e de însemnat al cincilea, în care se cere introducerea limbii române în biserică din Arad, și al șeselea, în care se cere dela Episcop edarea unui circulat pe seama clerului, demandând preoțimiei »deschiderea minții poporului, ca să vadă frățescul cuget al Maghiarului și și amăgiitorul, blăstemul cuget al Sărbilor, față de Români«. Episcopul a primit petitionea, promițând împlinirea celor cerute.

(Gaz. de Trans.)

București, 30 Aprilie.

Orașul până acumă e în pace, deși e mare teamă să nu se intempele ceva. Ministrul de interne publică o ordinăție, în care provoacă pe proprietari să se tocmească cu țărani atât de apăsată până acum. Proprietarii trebuie să se țină strict de regulamentul edat în acest obiect.

(Org. Lum.)

Viena, 1 Maiu.

Statele austriace au subșternut M. Sale o adresă declarându-se, că uniunea Transilvaniei cu Ungaria nu se poate combina cu sanctiunea pragmatică, și cum că e foarte străicioasă pentru interesele imperiului. M. Sa e rugat a nu concede la nici un cas uniunea.

(Org. Lum.)

Blaj, 1 Maiu.

După entuziasmul de ieri orașul pare mort și părăsit, de dimineață. Țăraniii cei mulți au plecat de cu noapte spre casă. Inteligenții obosiți, nu s'a scutat încă. După biserică Papiu, Iancu, Buteanu și Armatu au mers însoțiti de alții în Seminar, ca să se întrețină cu clericii.

După ameazi au plecat la Tîr (comuna vecină) unde își aveau trăsurile, și unde erau sălăsuini Moții din Munti, cari au participat la adunare. Până în Tîr întreagă tinerimea a însoțit pe distinși conduceitori. A fost o preumblare triumfală, cu ovăzuni entuziaste și cântări eroice, conduse de Begnescu, cel mai mare cântăreț. El a intonat pe drum o cântare nouă, un marș, care începe:

Astăzi cu bucurie
Românilor veniți,
Pe Dragoș în Câmpie
Cu toții-l însoțiti...

Blaj, 2 Maiu.

Profesorii dela Seminar au anunțat elevilor porunca episcopului, ca în decursul săptămâni se se facă examenele, pentru că »în această stare agitată nu se mai poate nici propune, nici studia.« Examenul teologilor se va ține poimâne. (M. I. M.)

Agram, 2 Maiu.

Banul Croației publică *statorul* pentru toate țările de sub cărma lui. Legea se referește la »hoti și lotri, ucigători, aprinzători, răpitori de avere străină și la cei-ce îndeamnă pe alții la astfel de crime«, apoi »la toți răsculătorii fără osebire de stare și religie« în contra Regelui, în contra aristocrației și la cei-ce răscoală poporul sau iobagii »zicându-le că ei ar fi Maghiari.«

(Gaz. de Trans.)

Sibiu, 3 Maiu.

S'a făcut o frumoasă demonstrație contra *uniunii*. — Încă ieri seara a sosit aici din Cluj guvernatorul țrei. Azi înainte de am. și-au făcut înaintea lui onorurile universitatea săsească și autoritățile orașenești. Cu acest prilej guvernatorul a spus, că chestiunea *uniunii* trebuie privită ca de fapt hotărâtă. Limba oficială va fi cea maghiară și se vor introduce și unele noi împărțiri teritoriale. Celce va vorbi din principiu contra *uniunii*, de abia va mai putea fi sigur afară de sala dietei.

Cuvintele acestea s'a lătit ca fulgerul, și îndată s'a pornit o instinctivă mișcare de demonstrație contra *uniunii*. Fiind *tîrgul de teard* mișcarea a rămas neobservată. Cel mult s'a remarcat purtarea ostentativă a colorilor împărătești: negru-galben. Multă țărani, Sași și Români, le-au purtat prin tîrg și s'a dus cu insigniile pe acasă. — Adeverata demonstrație s'a văzut seara în *teatru*, care s'a umplut.

Mai antâi publicul a cerut să se se cante imnul popular. S'a cântat cu acompanierea întregului public. Ridicându-se cortina pe scenă s'a văzut o parte din garda cetățenească cu steagul negru-galben. Furtunoase aclamațuni au răsunat și s'a cântat de nou »imnul împărătesc«. Tineri și bărbați purtau cocarde negru-galben și strigau »nu vrem uniune cu Ungaria«, »Uniune cu Austria!«, »Trădător cel-ce vrea altă uniune decât cu Austria!«

SCRISORI.

Un învățător harnic.

Recita-montană, în săptămâna luminată.

Onorată Redacție!

Bacuria și măngăierea sufletească ce ne-am câștigat-o la sărbatorile și Paști, dar mai virtos, truda, rîvna și iubirea față de trebile noastre bisericesti-scolare ce a dovedit-o învățătorul nostru dî Iosif Velcean și cu această ocazie, nu ne lasă a nu aduce acestea și la cunoștința tuturor oamenilor de bine, cari doresc din inimă și știu a prețui jertfele ce se aduc pentru înaintarea noastră, a Românilor.

Mare și înălțătoarea de inimi este sărbatoarea Paștilor pentru toți creștinii, dar și mai înălțătoare este ea pentru noi Români, când adunați în sfântul lăcaș al lui Dumnezeu, auzim evlavioasele cântări, cari vestesc bucurie poporului și alină suferințele mai cu seamă în vremile grele de azi.

Sfintele sărbători s'a sărbătat totdeauna și la noi cu evlavie și pompa cuvenită, în astăzan înșe, sf. Paști au fost sărbate ca nici-când altă-dată; așa făcută înima fiecarul credincios n'a putut rămâne nemiscată, ceea-ce s'a dovedit prin bucuria ce să vedea pa față tuturor creștinilor adunați în sfânta biserică.

Dî Iosif Velcean, harnicul nostru învățător ne-a dovedit și de astă-dată, că de mult iubește și dorește înaintarea noastră și că și zace la inimă bunăcresterea pruncilor, fie în școală, fie afară de școală. Dă cu mare rîvnă și necruțând nici timp, nici osteneală, a format »corul de copii«, deocamdată din 30 de elevi și eleve și cu această a săvîrșit cântările pe sfintele sărbători.

Deja la inviere vedem pe dî învățător punându-se la un loc cu corul școlarilor sei și după binecuvîntarea preotului să aude un »amin« cântat pe mai multe voci. Urmează »Christos a înviat« pe 4 voci. La auzul acestei cântări în timp de noapte și incunjurăți de lumini aprinse, simțim cum ni-se săgetează inimile și lăcrămi dulci ne deochiară bucuria, ce ne-a cuprins.

A auzi 30 de băieți, prunci și fetițe cântând pe mai multe voci și cu atâta măiestrie și frumusețe, nu poate să nu te miște.

Urmează sfânta liturgie. Biserică era îndesată de credinciosi. Nu avem cuvinte și nu suntem în stare a spune farmecul ce l-a avut cântările corului de copii, cari toate, dar mai virtos »Pre tine«, »Cu vrednicie«, »Sfânt« și »Unul sfânt« au fost așa de frumoase și așa de bine predăte, cum noi nu am mai auzit.

Bravul nostru învățător nu s'a mulțumit numai cu »corul copiilor« cari au cântat întreaga liturgie, ci și a mai dat trudă și a învățat și »Priceasna praznicului«, care a fost cântată de 4 domni cu toată acuratețea.

Tot așa și mână zî, când merserăm cu litia la morminti, atât pe cale căt și acolo, nu puteam admira din destul ordinea și disciplina, dar mai vîrtos insuflețirea și alipirea tinerilor coriști, către învățătorul lor.

Când aducem acestea înaintea publicului, rugăm cerul, ca să țină în deplină sănătate și tot cu această iubire față de noi și pruncii nostri, pe dî învățător Iosif Velcean, și cu toate că, dacă unii dintre noi nu l-au știut prețul până acum, deci în loc de a-i da mână de ajutor intră creșterea și înaintarea mlădițelor, l-au conturbat, causându-i multe griji și năcăzuri, noi și cu noi toți membrii adevărați și iubitori de înaintare îl asigurăm de adâncă noastră recunoșință și-l felicităm de rezultatele imbucurătoare ce a obținut, cu atât mai virtos, căci de acum încolo, cu greu s-ar mai afia vre-un credincios și Român adevărat, care să nu-i dea stima și respectul — unică răsplătă ce-i putem da — ce-i se cuvine.

Inainte, dî învățător, căci lauda e a dumnitale! Mai mulți credinciosi.

Metropolitul Blajului.

— Vezi ilustrația. —

La 30 Aprilie s-au împlinit 50 ani de când s'a ținut cea dintâi adunare a Românilor, scăpați din iobagie, la anul 1848. Această adunare, numită »adunarea dela Dumineca Tomei« a fost însă numai o încercare pe lângă cea adevărată, care a urmat cu 15 zile mai târziu, la 3/15 Maiu, și la care au luat parte peste 40.000 de Români din toate părțile țării.

Se împlinesc astăzi 50 de ani dela aceste cele dintâi semne și dovezi puternice de viață națională, pe care poporul românesc le-a dat cu atâtă bărbătie lumiei întregi.

Acetea două adunări naționale, și mai ales cea dela 3/15 Maiu au dat Blajului o mărire, pe care nu o are nici un oraș și nici un alt loc din țară pentru noi Români. »Câmpul libertății« dela Blaj, locul unde părinții și străbunii nostri au făcut înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor pătruncătorul jurământ, a devenit pentru noi loc sfânt, spre care cuvine să se privim cu evlavie și mai ales acum cu cuvinte - se să-l cercetăm cu totii.

Blajul, micul orașel, care a fost și este și azi un mare isvor de lumină și învățătură pentru poporul nostru datorită toată ființa sa episcopală și metropolită română, care l-a locuit în decursul timpului. E un șir lung și frumos sirul metropolitanilor din Blaj.

Mari și harnici bărbați au urmat unul după altul pe scaunul acestei prea cinstite metropoli, pe care astăzi sede, iubit și stimat de toti Români, Dr. Victor Mihali dela Apșa.

După o frumoasă păstorire a eparchiei Lugojului, în urma morții metropolitului Vancea, P. S. Sa a fost ales cu mare însuflețire la locul cel dintâi al acelor trei bărbați, dintre cari M. Sa Monarchul avea să întărească pe unul de Metropolit al Blajului.

Si l-a întărit pe dinsul, cel dorit de toată suflarea românească. Instalarea ce i-să făcut în Maiu 1895 și însuflețirea cu care a fost însotit în scaunul strălucit al metropoliei nu s-a mai văzut nici când între Români. Dovadă despre aceasta gazetele de pe atunci. Dovadă și o carte de versuri, ce a ieșit tocmai acum de sub tipar cu titlul »Imnuri și ode — dedicate Exc. Sale Dr. Victor Mihályi de Apșa« — scrise cu prilejul instalării sale în 1895. În aceste frumoase cântări de salutare și preamărire, scrise de dl Emil Sabo, pe atunci cleric în seminarul din Blaj, se văd urmele nespusei însuflețiri, cu care a fost îmbrătașat noul metropolit și marile nădejdi, ce s-au legat de dinsul.

Eată aici două strofe dintr-o poesie a lui Sabo:

O tu vii ca și un ănger, când pericolul e mai mare, Când de-a norilor povară ceru-i greu și 'ntunecat, Când biserică atâtea lupte mari și grele are, Si popor tău suspină, ca nici-când, persecutat.

Ia-ți toiaugul, mergi în frunte, și te luptă cu tărie! Pentru sfânta religiune, pentru scump poporul tău, Si în urma ta cu fală credincioșii o să vie: Datorința ta e după: de Român și Arhiecreu!

Acum, când în preajma prăznuirei de jumătate veac a măreței zile de 3/15 Maiu privirile tuturor Românilor se îndreaptă spre Blaj, figura Metropolitului Mihályi este de nou întâi atenționei tuturor și noi credem, că în aceste zile mari Exc. Sa va fi spre multumirea tuturor, la înălțimea cuvenită, ce vaza Blajului și vaza întregului neam o cere.

Trecutul seu frumos, inima sa bună și caldă românească, este chezașia credinței noastre.

DIN LUME.

Răsboiul.

Răsboiul dintre Spanioli și Americani s'a inceput mai cu grosul, dar' e departe de a se ști cine e învingătorul. Prima bătăie mai mare s'a făcut la 1 Maiu, în apele dela Manilla. Acăi au fost bătuți Spaniolii.

Mare parte din corăbiile Spaniolilor au fost nimicite. Băse zice, că ei însăși au scufundat unele vapoare numai să nu ajungă pe mâna dușmanilor. 2000 de Spanioli au picat în luptă. Americanii asemenea au avut perdeți mari. Două vapoare ale lor au fost nimicite și 500 soldați au picat.

Și mai rău pentru Spanioli, că vesteau din depărtare a stricat mult acasă.

Dr. Victor Mihályi de Apșa.

In Madrid, capitala Spaniei, auzindu-se despre perderea dela Manilla, s'an facut mari turburări.

S'au făcut demonstrații mari contra guvernului, mai ales contra ministrului de marină. Nici familia domnitoare n'a fost cruceată de furia poporului, ci a fost ocărită. Gazetele dușmanoase reginei au apărut înramate cu negru, în semn de jale.

In urma turburărilor s'a decretat stare de asediu.

Lupta cea de căpătenie, care va avea să hotărască răsboiul, va avea să se facă la Cuba.

Dar' Americanii se cam codesc de a se da în luptă fățișe. Ei caută se facă pagube Spaniolilor, ca să-i slăbească.

Din gura — maghiarărei.

În numărul trecut am vestit, sub titlu „Brutalitatea maghiarărei“ despre ne cinstita silnicie ce stăpânirea face Românilor puși în slujbă de stat, — pentru că să-și lapede numele românesc și să se unguriseze.

Eată acum și scrisoarea ce unul (sau mai bine doi) dintre acești amărăți Români ne trimite.

Bielul nostru frate strigă, din gura maghiarărei, ca din gura șerpelui. Eată scrisoarea lui:

Onorată Redacțune!

Ne-am rugă cu capetele aplecate de ono rată Redacțune să aveți bunătate, prin „Foaia Poporului“ să ne îndrepta pe o cale bună, ca și pe niște oameni neferici, pentru că noi am ajuns aceste zile nefericite.

Ne rugăm noi X. Y. — și N. N. *) servitori la calea ferătă, ca „valto őr“, — că ni-a venit o poruncă dela ministru maghiar, că Români, care sunt în serviciu maghiar la calea ferătă, suntem siliți să ne ungurisăm numele, dar nu ăl de boala, numai porecla noastră, care ne-a rămas de strămoșii strămoșilor nostri.

Spre pildă, eu sunt X. Y., pe Y. să-ă ungurisez în Hunyadi sau Petöfi, sau alte nume ungurești care nouă ne place, numai să nu fim Români.

Si toți care sunt ca noi, Români, și-s în serviciu ungurești, sunt siliți să facă acest lucru, căci dacă nu se ungurisează vin lipsiți de serviciu, să fie oricât de bătrâni în slujbă.

A bună-seamă ne scoate ochii, pe ce am slujit, cu ceva; care li de pensie, capătă pensie, care are vre-o 2—3 ani, acesta capătă ceva bani gata.

Bună-oară cum sunt și eu de 4 ani în slujbă, ce capăt eu, dacă nu vreau să fiu Ungur?!

Eu astea când le-am auzit, de loc am simțit la inima mea un cuțit și o peatră, încât n'am putut să zic nimic, când am venit acasă la familia mea; căci cum să pot eu, așa nume frumos român ca al meu...

și strămoșesc, să-ă lapăd pentru Unguri, să mă fac Ungur??

Am cugetat, că până mor nu fac alătueru.

Dar ce să fie de mine și familia mea? Eu rind n'am, pămînt, casă, nu-i, numai doi copii și femeia.

A bună-seamă 3 clase gimnasiale am, tot ungurești acestea, dar ce pot face dacă nu-s Ungur?

La calea ferătă am învățat telegraful foarte bine, știu toate celea, dar înaintare n'am avut, că am fost Român.

*) Numele adevărate nu le putem publica acum din motive de sine înțelese. Red. »Foaia Poporului«.

Dar' până acum am ascultat toate poruncile, am învățat ungurește, vorbesc *acasă tot ungurește, și familia mea foarte puțin vorbește românește, cu mine(!) cu tot, să și vede pe epistola care o scriu acum onoratei redacțiuni.* (Ortografia e maghiară. Red.)

Foi române n'am purtat numai să fie bine. *Cu asta tot nu 'mi-am lăsat națiunea mea și eu tot Român am rămas cu toată familia mea și 'mi-s și Ungur bun, aşa încât nu m'ar cunoaște, numai pe nume și pe carte de botezat.*

Dar' să-mi schimbe porecla, *asta foarte tare m'a apăsat*, aşa încât am fost silit a mă întoarce fața de pe redacțiuni, să aveți bunătate, ca pe niște Români năcăjiți, să ne îndreptăti pe cale, că ce să fie acum cu mine și cu toți cari sunt ca mine. Că eu măcar în ce serviciu să fiu împărătesc, tot așa or poftă dela mine, și eu mi-s de 35 de ani.

Am cugetat că mă las și nu mă fac Ungur, și măș duce în Tărâ-Românească. Dar' acolo nu mă vor primi, că sunt și acolo foarte mulți Unguri, și or zice către mine Români de acolo, că „afără de aici că ești tărân ungurean”, jaba mi-s eu Român, în mine sângele român arde ca focul cel mare.

Mai departe vă fac cunoscut, că în orașul Arad, la stațiunea de acolo, Români au fost siliți să se unguriseze, alcum vor fi lipsiți de serviciu. S'au scris vre-o 200 de suflete. Acestia acumă sunt Unguri, dar copiii acestora vor fi mai târziu mai mari Unguri.

Ministrul unguresc a fost socotit că așa Români peste vre-o 20—25 de ani vor fi jumătate din Români Unguri, și atunci vor pofti cumă și legea gr.-catolică să o lase și să fie „romai katolikus”. Atunci copiii acestora vor spune așa: (*Én vagyok magyar ember, nem olaj!*) (Pe românește: „Eu sunt Maghiar, nu Valah!“) Parantezele sunt ale autorului. Red.)

Aceste zile să le ajungem noi? Fereascăne Dumnezeu sfântul de așa lovitură mare; mai bine mort decât așa!

Mai departe, onorată redacțiune, măș rugă foarte frumos, să aveți bunătate să mă îndreptăti pe o cale bună, că ce pot eu acum face, că eu nu mă voiungurisa nici-decum și nici nu mă înscrui, măcar dacă mă și lipsește de serviciu.

Atunci ce să fac, cu ce serviciu să încep? Sau sunt Români, unde eu, cu 3 clase gimnasiale, să capătă ceva serviciu? Sau să merg în țara română? Sau să mă omor? Dar' familia mea atunci ce va face, că pămînt și casă nu-i de fel, bani nu-s, ce să fac? Să plec în lume? De aceea foarte frumos măș rugă de on. redacțiune, căt de în grabă să mă îndrepte pe calea cea bună, și acestea toate de se vor pune în „Foaia Poporului” măș rugă să aveți bunătate, să nu scrieți numele meu, numai așa să fie:

N. N.

servitor la calea ferată.

**

P. S. Pentru a se vedea cum scrie omul nostru, și a putea judeca gradul lui de cultură, eată *Postscriptum* ce îl face scrisoarei sale, cu propria ortografie:

scrioreea și rugarea mea a fi cam rea culeasă dar forte frumos ma rog sa sa corigea unde nui bine ca eu tot cu magyara mam luptat și numis asa maj(s)tor de alcătuitu in limba romana dar ese a fost mai de folos am scris dumnevoastră stiu ca stiti și numai din fuga am scris ca trenurile tot veneau și nam avut asa multă vreme.

Despre comune.

Lucrul public comunul (cu palma și cu carul).

(Urmare).

Posesorul unei case de rînd, zidită după felul din comună — fără privire dacă e a unuia sau a mai multor posesori — trebuie să lucre pe an cel mult 4 zile cu palma, proprietarul unei case de cărămidă ori de peatră 6 zile, la casele cu mai multe rînduri (cu etaj), după fiecare rînd (etaj) se face câte 2 zile cu palma. Cei ce locuiesc în case străine sunt datori se facă la an o zi cu palma.

Membrii de familie, ori sunt de sine stătători ori nu, fac pe an câte o zi cu palma. Dar' dacă într-o familie sunt mai mulți de 3, nu sunt datori să facă din familia aceea mai mult de 3 zile cu palma.

Lucrul poate să-l facă ori-cine în persoană, dar' poate să-și trimite om în locul lui. Nu poate să-și trimite om mai slab, ori om care e scutit de lucrul communal.

Cine e dator cu lucru cu carul, dacă fără vina sa a fost lipsit de viața de tras, în locul lucrului cu carul trebuie să facă lucru cu palma.

Lucrul comunul trebuie să facă fiecare locuitor din comună, afară dacă e scutit.

Sunt scutiți de lucru comunul atât cu palma cât și cu carul: familia domnitoare și oamenii dela curte, trăsurile curței, trimișii puterilor străine și trăsurile lor.

Sunt scutiți de lucru cu palma:

a) cei ce n'au împlinit 18 ani și cei ce au trecut de 60 ani;

b) femeile, afară dacă trăiesc la casă cu bărbat sau au slugă, care face lucru pentru ele. Dar' bărbății acestia nu fac lucru pentru ei;

c) cei ce slujesc la alții, cari nu pot porunci peste lucrul lor;

d) preoții, învățătorii poporali pentru persoana lor;

e) soldații activi și familia lor, oficerii neactivi și familia lor, invalidii cari capătă susținere militară;

f) slujbașii de stat, comitatensi și comunali pentru persoana lor;

g) finanții, gendarmii, păzitorii de cale ferată, de închisorii, păzitorii de pădure și de câmp pentru persoana lor.

De lucru cu carul sunt scutite trăsurile armatei, postei; ale preoților, cu care merg în parochiile-filiale pentru împlinirea slujbei, ale slujbașilor de stat, comitatensi, comunali, care le folosesc pentru împlinirea slujbei; sunt scutiți și caii luati dela milizia până n'au trecut în proprietate privată (§. 49 art. I. din 1890).

Lucrul comunul îl poate face ori-cine în natură, sau îl poate răscumpăra. Totuși comuna poate hotărî răscumpărarea obli-

gătoare a unei părți din lucrul communal, cu aprobarea comitetului administrativ. Răscumpărarea aceasta de silă nu poate mai mult decât dela jumătate lucrul.

Taxa de răscumpărare o hotărête reprezentanța după prețurile locale.

Contra hotărîrilor reprezentanței se poate apela la vicecomitele, apoi la comitetul administrativ și de aici la judecătoria administrativă.

De chivernisirea drumurilor comunitale trebuie să se îngrijescă primăria, care numește pe un membru al seu anume spre acest scop.

Afără de lucrul, de care am vorbit până aici, de obicei numit de concurență, mai este și un altfel de lucru, care se zice *forțat*. În casurile de primejdie obștească, așa că de vîfor, de zăpadă (nea, omăt), foc și a. primăria poate folosi toată puterea pedestră și de cără pentru depărtarea primejdiei. Lucrul acesta ori-cât ar fi, nu se socotește la lucrul public.

Se mai poate folosi lucrul public și în alte cazuri, cum e la stingerea focului, când ard păduri, la stirpirea de plante stricăcioase. Numai că acestea sunt mai rare.

Victor Onisor.

(Va urma.)

PARTEA ECONOMICĂ.

Plante de tors.

Între plantele de tors se numără: inul, cânepă, bumbacul, planta de mătasă, sirică, hemeiul, urzica, nalba, bastul arborilor și teiului și a. În țara noastră se cultivă cu deosebire inul și cânepă, iar în cele călduroase mai cu seamă bumbacul; vom vorbi deci și noi la acest loc mai întâi despre ele.

I. Inul.

Rădăcina lui de căpetenie este de 14 cm. lungă, ear' rădăcini de a două mână are puține. Trunchiul lui se face rămuros și ajunge la o înălțime de 25—100 cm. Floarea fi este albă sau albă. Inul este de vară și de toamnă, numărând aproape 40 de soiuri. Între aceste vom numi aici:

1. Inul american, cu flori albe și semență brunetă.

2. Inul american, cu flori albe și semență galbină, dă o materie de țesut foarte fină și multă semență.

3. Inul olandez, crește în ori-căpăt și rămâne liber de mărăcini.

4. Inul regal, crește până la 120 cm. are flori albastre mari; materia de tors este lungă și tare.

5. Inul tartaric, care dă foarte multă semență și grăunțe mari; el se coace mai de timpuriu și nu suferă de secetă.

6. Inul de iarnă, are fire lungi, moi ca mătasa; se seamănă toamna și răsare primăvara.

Inul se cultivă nu numai pentru tortul, care îl dă, ci și pentru oleul ce se stoarce din el. Inul iubește o climă umedă cu căldură moderată, se face bine pe termurii rîurilor și în ținuturile muntoase. Lui îi place într-un pămînt arat pentru antâiași-dată, în țelină. Un pămînt năsipos, cu mult humus, fiind umed, gunoit bine și arat afund, ne dă cel mai frumos în. Se face bine și după plante de săpat, după trifoiu, spicoase și păstăioase. Sămânță după in nu ișbuțește; numai după 6—9 ani se seamănă iar' în pe un loc unde a mai fost sămînat.

Locul pentru in trebuie să fie lucrat întocmai ca stratul; gunoiul proaspăt nu-i place. Se poate gunoi cu gunoiu putred de oi, de gălie și cu cenușe.

Crescând prea repede în sus dă, ce e drept, materie de tors lungă, dar' aspră și rupăcioasă. Sămânță de timpuriu inul dă fibre mai bune în toată privința, ca cel sămânță mai târziu.

Pămîntul se ară bine de toamna, primăvara se grăpă și ară de nou; iar' după aceea se mai grăpă încă odată. Se poate sămână din Martie până în Iunie; dar' mai bine reușește de regulă cel sămânță de timpuriu.

Inul pentru tors se seamănă mai des, pentru că cu chipul acesta firele se fac mai subțiri, mai lungi și fără ramuri; iar' cel pentru sămânță se seamănă mai rar, ca să crească rămuros și astfel să producă mai multă sămânță.

Dacă pe un juger se seamănă 140 litri de sămânță, sămănătura se face rară; sămânându-se însă 190 litri capătăm o sămănătură deasă. Sămânță se acopere cu grapa în adâncime de 4—6 cm. și pe timp uscat se calcă cu un tăvălug mai ușor.

De sămânță se alege în de soiul cel mai de frunte, între care se numără cel „de Riga” (în Rusia). Sămânță să fie cumpărată dela firma, care ne dă chezășia de lipsă. Pe locul sămânță cu in se fac brezde pentru scurgerea apei.

Când inul e de 4 cm. înalt să pliveste. În contra purecilor de câmp și a altor insecte se presără cu cenușe, funigine, ghips și a.

Inul de sămânță se lasă să se coace până ce se îngălbinește. Atunci se smulge, se leagă mănuși și se pune clăi, ca să se uște bine. În această stare se imblăștează.

Inul pentru tors se smulge când sămânță este încă cu lapte. Când vom să avem atât materie de tors, cât și sămânță, inul se smulge când firele sunt galbii, frunzele de jos cad, iar' sămânță începe să se învîrtoșă.

II. Cânepe.

Cânepa este de mai multe soiuri, așa:

1. *Cânepa comună* (de rînd), care se cultivă din partea femeilor noastre, are un fuior tare, de coloare deschisă.
2. *Cânepa italiană*, care dă o materie minunată de tors.

3. *Cânepa spaniolă*, care cere un pămînt mănos.

4. *Cânepa rusească* are un fuior alb, fin și trainic.

5. *Cânepa uriașă ostindică*, care crește și într-un pămînt mai slab.

Cânepa se cultivă și acum mai din partea tuturor familiilor, atât pentru trebuințele casei, cât și pentru vînzare; dar' cultivarea ei a început să îndărătă, de când s'a introdus în țesături bumbacul, o parte din trebuințele oamenilor acoperindu-se cu materiale, ce ni-le dă această plantă.

Cânepa ișbuțește în pămîntul gras, cultivat afund și cu umezeală potrivită. Văile rîurilor, după exundări (eșiri de apă), fi sunt foarte priincioase; după plante de săpat, grâu, trifoiu, rapiță și a. se face bine. Se poate cultiva în același loc mai mulți ani după olaltă, dar' în chipul acesta pămîntul trebuie gunoit regulat. Mai bun e gunoiul de oi, de gălie, compostul, cenușa, varul și a.

Cânepa îneacă ori-ce soiu de buruieni și de aceea în urma ei rămâne pămîntul curat. După cânepa ișbuțește grâul, rapiță, inul și a.

Pămîntul menit pentru cultivarea cânepei trebuie arat de toamna și primăvara din nou, apoi se măruntește prin grăpat și în Maiu se seamănă sămânță, dacă se poate înainte de o ploaie, căci cu chipul acesta răsare pe dată.

Sămânță, e bine, să se schimbe adeseori. Cea pentru tors se seamănă mai des, cea pentru funii mai rar; iar' cea de sămânță se seamănă atât de rar, încât să se poată săpa. Aceasta de regulă se seamănă însă printre cucuruz, dar' firește spre dauna lui. Cu cât cânepa e mai deasă, cu atât cere mai puțină îngrijire.

Cânepa are o mulțime de dușmani, parte buruieni, parte goange, care li strică; dar' mai mult rău li face furtunile și grindina, iar' uneori — fiind sămânță tare de timpuriu — și bruma, pentru că ea e foarte simțitoare de frig.

Dintre soiurile de cânepă se recomandă cu deosebire *cânepa italiană*, cu care ar trebui să facă încercări mai înădins econoamele noastre și să nu se lase ademenite de ieftinătatea bumbacului, căci pânza de cânepă și de in este foarte trainică și — lucrată la casă — afară de ceva osteneală, nu costă nimic. Apoi ce multumire și mângăiere simte femeia, care prin priceperea și hărnicia sa și-a îmbrăcat pe cei din casă ea însăși, cu lucrul mânilor sale și cu materie crescută în breazda sa!

Dar' sunt și femei harnice, cari cultivă cânepă și în chiar și pentru vînzare. De pe un juger se capătă 5—9 măji metrice cânepă sbiciulată, a 100 chlgr. maja. Din sămânță de cânepă se stoarce și oleiu bun.

III. Urzica.

Urzica numără mai multe soiuri, s. p. urzica creață, urzica albă, canadică, siberică și a. Cel mai bun soi este urzica albă, care crește 120—160 cm. înaltă. Ii priește pămîntul mijlociu, puțin umed și în poziție umbroasă. Trăește 10—15 ani pe același pămînt.

Urzica nu se prăsește atât prin sămânare, cât mai cu seamă prin răsadire de botăși din rădăcinile vechi. Se plantează în rînduri departe unul de altul de 35 cm., iar' plantele în depărtare de 30 cm.

Urzica se taie de tot jos lângă rădăcină în August sau Septembrie, când devine galbie sau roșietică și când sămânță se desface ușor de invălișul ei. După ce se curățește de frunze, se uscă în snopii timp de 48 ore, tractându-se mai departe întocmai ca și inul.

Țesăturile din tort de urzică este bun pentru albituri, fețe de mese, lepedeie, saci și a.

În unele privințe, urzicei este de a-i se da antăietate față de cânepă. Pentru că cânepa cere un pămînt mai mănos și mai multă îngrijire de către urzica. Timpul rău face să suferă cânepa, pe când urzicei nu-i pasă. Tortul de urzică se înăbește și colorează cu mare înlesnire și țesăturile din el sunt mai trainice decât cele de cânepă.

Aceasta e cauza, că în unele țări urzica se cultivează în mare măsură și doar' și la noi n'ar strica să se facă încercări.

Legea muncitorilor agricoli.

(Urmare).

IV. Lucrătorii în lucru.

În §. 10 se poruncește, că prețul măncărei, ce ar vrea să o dea stăpânul, să se hotărască și în bani. Dacă un lucrător nu e mulțumit cu măncarea, se plâng la primpreotor, care afând îndrepătățită plângerea lui, poruncește stăpânului să-i dea banii hotărîti în contract în locul măncărei (§. 31). Stăpânului li este strins oprit de a da în locul plătei statorite bueturii sau mărfuri; tot așa li este oprit de a săli pe lucrător să cumpere dela el ori dela alte persoane hotărîte de el, ori să iee camătă ori cambiul (vecsél) după anticipație (banii dați înainte), precum și să detragă taxele de asigurare ale roadei din plata lucrătorilor (§. 32). Stăpânul care ar lucra în contra acestui paragraf, vine pedepsit cu pedeapsă până la 30 zile închisoare și până la 600 coroane în bani.

Tot aşa păteşte şi diregătorul de moie, care ar cere sau primă vr'o răsplătă dela lucrător, pentru că le capătă lucru (§. 58).

Cele zise până aci privesc şi pe zileri (§. 56).

Când s'ar bolnăvi un lucrător din altă comună, stăpânul trebuie să-i deemâncare şi medicină timp de opt zile fără de a-i putea detrage ceva. Dacă ţine morbul mai mult, stăpânul trebuie să încunoştinţeze primăria comunală. Morburile lipicioase trebuie aduse numai decât la cunoştinţa primăriei (§. 33). Stăpânul care ar călca acest §. vine pedepsit cu bani până la 600 coroane (§. 60).

Se înțelege, că şi lucrătorii trebuie să împlinească conştienţios munca, după cum s'au obligat în contract (§. 34). Când lucrătorii n'ar voia să înceapă lucru la timpul cuvenit, stăpânul cere arătând contractul ajutorului primpretorului, care numai decât dispune *scoaterea cu putere a lucrătorilor la muncă*. În contra acestei hotărîri pretoriale nu începe recurs (§. 37). Stăpânul care ar cere ajutorul primpretorului pe nedreptul, poate fi pedepsit cu închisoare până la 30 zile şi în bani cu 600 coroane (§. 58).

Cele zise în acești paragrafi se potrivesc şi la zileri (§. 58).

Dacă s'a statorit în contract, că plata să se facă după dorinţă (§. 10), adică sau în procente sau după greutate, la finea lucrului trebuie să spună lucrătorii cum voiesc plata. Stăpânul nu poate să îl pe lucrători să se declare dela început pentru un fel oare-care, numai dacă s'a hotărît şi plată în bani, în locul celorlalte feluri, poate pretinde la începerea lucrului, ca lucrătorii să-i aleagă una din două. De altminterea se poate alege numai o modalitate de plată. Când sunt mai mulţi lucrători se alege felul plăţei cu majoritate de voturi sau dacă sunt egale voturile, hotărăşte soartea. Hotărârea adusă la cunoştinţa stăpânlui nu mai poate fi schimbată.

Se poate întâmpla, că stăpânul începe căratul în decursul lucrului. În casul acesta se poate începe deschilinirea părţii lucrătorilor numai decât în prezenţa celui încredinţat de muncitor sau şi numai prin stăpân. Prin aceasta însă lucrătorii nu-si perd dreptul de a statorii felul plăţei după sfîrşirea lucrului (§. 35).

Când ar fi timpul rău, stăpânul poate folosi lucrătorii la alte lucrări economice. Acesteia nu se pot depărta fără învoiearea stăpânlui, cu atât mai vîrstos, că stăpânul trebuie să-i provadă în timpul încetării lucrului cu cele de lipsă pentru traiu (§. 36).

Lucrătorul sau zilerul, care nu voieşte să lucre, poate fi silit (§. 38) la asta. El vine pedepsit cu închisoare până la 60 zile (§. 62). Sentenţa adusă trebuie să se împlinească numai decât, chiar dacă s'ar fi făcut recurs. Dacă n'ar putea eşă

primpretorul la faţa locului, lucrătorii îndărtnici pot fi duşi cu sila la pretură. Dacă se învoeşte stăpânul şi cere deodată cu lucrătorul dejudecat, acesta poate fi scos din închisoare şi dus eară la lucru. Făcându-şi lucrul cum se cade, i-se poate ierta pedeapsa, ceea-ce se întemplă şi atunci, când îşi isprăveşte lucru înainte de a fi judecat (§. 69).

Dacă s'a statorit în contract, că lucrătorii se vină la lucru cu unelele lor şi ei n'o fac aceasta sau fac lucru rău, vin pedepsi (§. 39 şi 62). Că au lucrat rău are să constateze primpretorul şi principelor numiţi de stăpân şi lucrători.

Când au să ridice vre-o plânsoare, îşi aleg doi oameni de încredere, pe cari îi trimit la primpretorul, care în timp de 48 ore are să vadă de lucru lor. Afără de cei doi încredinţaţi nu e iertat celorlalţi tovarăşi se părăsească locul de muncă, având să-si vadă de lucru (§. 42).

Pentru acoperirea pagubei, ce ar fi făcut vre-un lucrător fără avere, i-se poate opri din plata ori unelele lui. Stăpânul trebuie să aducă însă la cunoştinţa primpretorului lucru acesta în decursul celor trei zile după oprire. Pentru alte pretensiuni nu-i poate opri lucrătorului nimic (§. 41). Tot aşa procede faţă de zileri (§. 54). Se înțelege, că păgubind stăpânul pe lucrător, şi el trebuie să-i plătească paguba, căci altminterea vine pedepsit cu bani până la 600 coroane.

Plata lucrătorilor şi ceea-ce au depus ca asigurare nu poate fi secuestrată nici de persoane private, nici de către stat (pentru dare d. e. §. 43).

Când s'ar schimba stăpânul unei moisi, cel nou nu poate strica contractul, fără numai dacă o face asta cu şese luni înainte de începerea lucrului în faţa primăriei comunitare. În casul acesta el trebuie să poarte toate cheltuelile. Lucrătorii încă trebuie să întăinăze cu şese luni mai înainte pe stăpânul cel nou. Tot aşa are să se întempele şi când moisia cuiva ar ajunge sub curatela (§. 44). Când s'ar vinde moisia, din preţul ei trebuie să se implice mai întâi lucru, tot aşa când ar ajunge sub concurs (banerot) (§. 45).

V. Zilerii.

Zilerii pot încheia şi contract verbal cu stăpânul. Pe ziler li poate primi orice diregător al stăpânlui, tot aşa poate încheia contractul prin un încrezut al lui, care dă stăpânlui cărticica lui de lucru (§. 47). Zilerul trebuie să-i dea cărticica lui stăpânlui, care trebuie să-i-o grijească bine, căci dacă ar perde-o el trebuie să-i câştige alta pe spesele lui (§. 48).

Zilerul se poate năimi pe o zi sau pe mai mult timp. Dacă nu s'a hotărît apriat, se înțelege totdeauna numai munca de o zi.

Ziua de lucru începe dela răsărit de soare şi ţine până la apunerea lui. La ameazi se face pauză de o oră. Afără de aceea din 15 Aprilie până în 30 Sept. se mai dă dimineaţă şi la vecerne încă o pauză de câte o jumătate de oră (§. 49).

Zilerul năimit pe timp de cel puţin o lună trebuie să facă ori-ce lucru economic, când cel pentru care s'a legat nu poate fi împlinit din vre-o cauză oare-care (ploaie etc.). Dacă pedecea ţine cel puţin o săptămână, contractul se priveşte de desfăcut (§. 51).

Stăpânul care greşeşte în contra acestor paragrafi, poate fi pedepsit în bani până la 600 coroane (§. 60), iar zilerul cu închisoare până la 15 zile şi în bani până la 500 coroane (§. 63).

Când n'ar avea zilerul ziua întreagă de lucru şi stăpânul nu-l poate ocupa cu altceva, ţi plăteşte pe cât a lucrat. Dacă a fost şi cu mâncare dela stăpân, acesta trebuie să-i dea după lucru de dinainte de ameazi prânzul, după amează cina (§. 50). În casă de ceartă hotărăşte primpretorul (§. 55).

Pedeapsa pentru amândouă partidele e tot cea de sus (§. 60 şi 63).

(Va urma).

Sfaturi economice.

Împedecarea formării muschiului pe pomi.

Se curăţă mai întâi muschiul cu ajutorul răzuitoarei de pomi, fiind cu băgare de seamă ca să nu se belească coaja, după aceea se unge trunchiul cu leşie de cenuşă sau cu zamă de var, sau cu un cir făcut din lut, balegă de vită, sânge şi apă. Această lucrare e tare de folos a se face în fiecare primăvară.

Apa de săpun e un gunoi bun pentru straturile de legume.

Este foarte de recomandat a versă pe straturi apa ce rămâne din săpun, care adesea se aruncă, fără a aduce nici cel mai mic folos. Ea nu numai că dirige pămîntul, dar şi apără legumele, îndeosebi feluritele soiuri de curechiu, de multe insecte şi vermi stricători.

Faguri măiestriţi pentru stupi.

Fagurii măiestriţi sunt de mare însemnatate în stupăritul raţional. Cu ajutorul lor, în Aprilie şi Maiu, stupii sporesc şi se imbanătătesc, cum n'ar putea omul crede; dar ei fac cel mai bun serviciu şi roilor. De aceea, neputând un stupar singur să-si cumpere o maşină de faguri, e de lipsă să se intovăreşescă mai mulţi. Astfel de cheltuili nu se fac înzădar. Având maşina cumpărată, pregătirea fagurilor nu e lucru mare.

Care sunt cartofii cei mai buni de pus?

La o probă făcută cu 16 cartofi sau părți de cartofi s'a ajuns la următorul rezultat:

1. 16 cartofi de tot mici în greutate de 255 grami au dat 8000 gr. recoltă.

2. 16 cartofi mici în greutate de 520 grami au dat 9250 gr. recoltă.

3. 16 cartofi de mărime mijlocie în greutate de 1080 grami au dat 10.000 gr. recoltă.

4. 16 cartofi foarte mari în greutate de 3705 grami au dat 11.500 gr. recoltă.

5. 16 cartofi foarte mari tăiați în greutate de 1670 grami au dat 12.000 gr. recoltă.

După scoaterea sământei a fost câștigul curat la: 1. 7745 gr., 2. 8730 gr., 3. 9820 gr., 4. 7795 gr., 5. 11.330 gr.

De aici se vede, că recolta cea mai bună dintre cartofii întregi au dat-o cei mijlocii și ea a fost întrecută numai de cea care a dat-o cartofii cei mari, tăiați peste jumătate cu prilejul pusului. În cele mai multe cărți de economie se zice, că cartofii mijlocii ar fi mai buni de pus decât cei mari tăiați în bucăți. Dar' cercetarea de mai sus arată destul de invernat contrarul. Locuitorii țărilor austriace dela marginea mărei și ai altor ținuturi pun întotdeauna cartofii mari tăiați peste jumătate cu cel mai bun rezultat.

Schimbarea pămîntului la sămânarea bucatelor.

Prin cercări repetite, făcute din partea unui învățăt profesor, s'a ajuns la următoarele adevăruri:

1. Vînd să ajungem la cel mai bun seceriș de grâu într'un pămînt humos, grâul de sămână trebuie să fie recoltat dintr'un pămînt lutos.

2. Pe un pămînt nesipos câștigul cel mai mare se poate aștepta dela sămână care a crescut într'un pămînt vâros.

3. Pe pămînt lutos și vâros isbuțește mai bine grâul, dacă sămână se trage dintr'un pămînt nesipos.

4. Secerîșul cel mai slab pe un pămînt humos îl avem, când sămână s'a recoltat de pe pămînt humos sau vâros.

5. Secerîș slab pe pămînt nesipos este de a se aștepta, dacă sămână a crescut earăși pe pămînt nesipos sau humos.

6. Deasemenea va urma seceriș mai slab, când într'un pămînt vâros se va sămâna grâu de pe pămînt humos sau vâros.

De aici se vede de o parte, că nu e bine a sămâna grâu în același soi de pămînt cu cel de pe care a fost recoltat, de altă parte că pămîntul humos cu deosebire nu dă grâu bun de sămână.

Apărarea sămânăturilor în contra pasărilor.

Pentru apărarea sămânăturilor din grădină în contra pasărilor, mai cu seamă a vrăbiilor, se recomandă udarea sământei înainte de sămână și mestecarea ei cu oxid de plumb. Nici o pasere nu mănușă astfel de sămână și straturile nu vor fi nici-când răcate. Fire întinse pe deasupra straturilor încă le apără.

Insectul care strică florile pomilor.

Este o goangă mică de coloare brunetă cu bot lung și ascuțit, care în timpul primăverei impinge florile pomilor și în fiecare depune câte un ou. Din ouă se fac larve (păpuși), cari rod florile din lăuntru ale floarei și pe cele din afară le fac de se uscă. Floarea sau nu se deschide de loc, sau numai puțin și foile floarei devin brunete. Acest insect se iubește mai în toată primăvara și pricinauște mari pagube. Cel mai bun mijloc pentru stîrpirea lui este culegerea florilor brunete și arderea lor. La pomii mari acest lucru neputindu-se face cu înlesnire, se recomandă buna îngrijire a lor: curățirea coajei și apoi ungerea trunchiului cu zamă de var pentru a le face insectelor neplăcută viață peste iarnă în obișnuitele lor culcușuri. La aceste se mai adauge apărarea pasărilor, ca cel mai bun mijloc pentru stîrpirea insectelor. Pițigoii, pitulicile și a. sunt cei mai lacomi dușmani ai insectului din vorbă, pe care îl culeg, sărind dela floare la floare.

Creparea ugerului la vaci se vindecă.

Creparea ugerului și ranele dela țipe, pricinuite de dinții vițelor cu prilejul suptului, se spală și curăță bine mai întâi cu apă călduroasă, după aceea se ung cu o amestecătură de gălbinaș de ou și miere. Ungerea cu collodin sau cu o amestecătură din o parte acid de carboli și 20 părți glycerin și oleu de lemn încă sunt foarte bune.

Știri economice.

Banii cei noi. Între proiectele pacțului dualistic, înaintate camerei deputaților, se afișă și dispozițiunile asupra banilor celor noi. Dela 1 Ianuarie 1899 valuta coroanelor va fi obligătoare, așa, că toate societățile de stat, orașenești etc. se pot purta numai în valută de coroane. Bancnotele de 5 fl. și de 50 fl. es din circulație și în locul lor vin bucatile de 5 coroane în argint și bancnote de căte 10 coroane. O monedă de 5 coroane va avea o greutate de 23 grame. Se vor bate cu total 19,200.000 monede de căte 5 coroane.

Tîrg de țeară oprit. Tîrgurile de țeară ținute până acum în Porumbacul-de-jos, în fiecare an la 14 Aprilie și 1 Septembrie,

în viitor, conform ordinației mai înalte, nu se vor mai ține, dar' tîrgurile de vite ale acestei comune vor rămâne și pe mai departe.

Sămânăturile în Zarand. „Rev. Orăștiei“ scrie: Sămânăturile de toamnă în comitat peste tot, dar' mai ales în Zarand, precum astăzi, au iernat rău. Grâul a perit în mare parte și acum, răsărit, e foarte rar. Au mai venit ploile, cari deșteptaseră oarecari nădejdii în inimile poporului, dar' fiind prea vehemente, au scos apele și păraiile și au stricat mai mult decât au folosit. Crișul-alb, spre pildă, a eşit așa rău din alvie, că a înmolit toate holdele din jurul seu și abia pe sărbătorile Învierii apa s'a mai retras.

Prețul bucatelor. În „R. O.“ cetim, că prețul bucatelor îndeosebi al grâului, e foarte ridicat. În Brad de pildă, grâul e cu 3 fl. măsura și totuși nu să aduce în piață decât foarte rar. Deasemenea scumpă e mazărea. Cucuruzul e 1 fl. 30 cr. pînă la 1 fl. 35 cr. măsura de 30 litri și trece tare. În părțile noastre să aduce mult dinspre Brașov—România, ear' în Zarand având legătură de tren cu Ungaria, să aduce de pe șesul Uugariei. Ce-i îmbucurător e, că poporul, Români mai cu prindere, s'au pus se facă concurență jidovimel. Zarandanii aleargă cu grosul prin Ungaria și aduc și dau în toată Joia în Brad, la tîrg, 8—10 vagoane. Așa Jidovii sunt siliți să dea și ei cu aceleași prețuri mai creștinești și nu pot trage atâtea piei de pe urechile poporului, căte ar vrea.

Teara-Noastră.

Descrierea Ardealului spre mează-noapte dela Murăș. Silvescu Moldovan. (Urmare).

Someșul-Cald.

Someșul-Cald curge prin o vale de munte puțin locuită. Cel dintâi sat mai însemnat, de care dăm în calea noastră este **Jurcuta**. Mai în jos se varsă în Someș, pe partea dreaptă, părul **Beleșului**, care este cel mai mare affluent al Someșului-Cald. De aci în jos valea rîului devine tot mai sălbatică și prăpăstioasă, strîmtorată de coaste de munți pripișe. Tot astfel sunt și văile laterale ale păraielor, cari se varsă în Someș. Pe termul stâng se înalță muntele **Cionca**, cu coama pleșuvă, ear' pe partea dreaptă sunt dealurile, cari mărginesc podeiul, pe care se află împărtiat satul **Mărișel**. Mai încolo se înalță pe malul stâng muntele Pleșu, la poalele căruia se varsă în Someș **Valea Neagră**.

De aci în jos valea Someșului are o direcție delă apus spre răsărit și alvia e strîmtorată între coastele munților împrejmuiitori așa, încât până din sus de Lăpuștești nu putem străbate nici cu piciorul pe rîu în jos. Pe aici valea este foarte romantică, munții fiind acoperiți cu păduri uriașe de fagi și stejari. Comuna **Lăpuștești** este un sat mic de munte, așezat în un loc greu de străbătut, astfel că mai înainte numai călare sau pe jos se putea face comunicația; acum mai de curând s'a făcut un drum de cară, de către comuna Someșul-Cald, care se află așezată mai în jos pe rîu. Someșul-Cald se împreună cu soțul seu, cu Someșul-Rece, dinsus de Gilău, la poalele muntelui Cetatea.

Isvoarele Someșului-Rece.

Spre mează-noapte dela Certejea, în deparțare de vre-o două ore, se află muntele *Balomireasa*, pe coastele căruia, la o înălțime de 1600 m. isvorește *Someșul-Rece*. La obârșie el este un pârăiaș de tot mic, care în unele locuri are curs suteran, ear' îci-colea formează mici basenuri. Abia mai în jos unde se varsă în el pârăul *Sbor*, are o alvie de 1—2 m. lățime. De aici la vale *Someșul* se mărește, căci mai multe pârăie își împreună undele cu el; între aceste amintim vâlcelele *Lăpteașa* și *Blejoița*, cari isvoresc din locuri mocirloase, aflatăre în pădurile de brad, ce împrejmuesc *Balomireasa*.

(Va urma).

CRONICĂ.

Noi advocați români. Dl Dr. Iuliu Popescu, harnicul și zelosul tinér român, și-a deschis de curând cancelaria advocațială în Huedin (Bánffy Hunyad).

— Dl Dr. Clemente Barbu, adv. încunoștițeză că a deschis cancelarie advocațială în Dej (Posta-uteza nr. 34). Atragem luarea umite a poporului nostru asupra acestor noi advocați.

„Liga maghiară“ a rectorului *Herzegh Mihály*, va înființa Dumineca viitoare o filială și în Baia-de-Criș. „Patriotii“ din Baia, în invitarea la adunarea de constituire, zic, că vor și ei să spriginească „nobila“ activitate a „Ligei“, care tinde la „înființarea unităței sociale“ și la „pacănicul traiu cu naționalitățile“. Cu alte cuvinte: „împăcarea“ naționalităților prin contopirea sau maghiarizarea lor.

Mulțumită. Se aduce mulțumită coridală evlavioasei femei *Firuța Medeșan* din *Velț* carea pentru înfrumusețarea bisericei noastre gr.-cat. a dăruit 3 frumoase *fete de masă*, țesute cu mare măiestrie. Basul Dumnezeu să-i răsplătească din darurile sale cele bogate faptă-i nobilă ce a săvârșit-o față de sf. noastră biserică. *Velț*, 3 Maiu 1898. *Ioan Muntean*, coop. gr.-cat.

Rabin care nu știe ungurește. În Sătmăr de curând a fost ales de rabin un Jidov care nu știe o boabă ungurește. Vre-o cățiva Jidovi, cari în tot modul vreau să treacă de patrioți au pornit o agitație mare în contra rabinului, și s-au despărțit formând o comunitate religioasă deosebită cu gândul de a-și alege un rabin care știe ungurește. Foile ungurești aduc mari laude acestor Jidovi patriotic. — Drăguții de perciunăți patriotic!

Grindină și furtuni. Ni-se scrie din *Seceani* (com. Timișului), că Sâmbătă, în 23 Aprilie, între orele 3—5 după amezi s-a lăsat asupra comunei o furtună grozavă, care în scurt timp a nimicit toate speranțele de recoltă din estan. A bătut și grindina, căzând ghiață în bucati mai mari decât nucile și acoperind pămîntul cu un strat de ghiață în grosime de o palmă, nimicind grâu și celelalte semănături, apoi pomii toți, așa că nici o floare nu a rămas pe ei, ear' iarba de pe iaz și a ingropat toată în pămînt. Ghiața a stat două zile fără să se fi topit. Bătrânnii satului povestesc, că nici n'au văzut, nici nu au auzit despre așa o grindină grozavă.

În jurul Lipovei a fost o rupere de nori. Eată ce ni-se scrie acum din Chelmar (aproape de Lipova): Sâmbătă, în 23 Aprilie n. s'a descărcat asupra comunei și a hotărului întreg o ne mai pomenește rupere de nori. În decurs de două ore apa a crescut așa de grozav, încât a cuprins întreagă comuna, nimicind tot ce-i sta în cale: garduri, grădini, case și ducând cu sine tot felul de animale mai mărunte. Economii cari se ocupă mai ales cu grădinăritul au suferit pagube mari.

În Ungaria a fost în mai multe părți torenți uriași și furtuni cu grindină. În Nagy-Surány a fost Vineria trecută un torrent cu grindină, care a făcut mari pagube în grădini. În Eger a fost ruptură de nori, asemenea a bătut grindina în podgoriile Aradului și la Siria, făcând mari pagube în vii.

Trecerea reformaților la neconfesionalism. În săptămâna trecută protopopiatul reformat din Bihor, și-a ținut adunarea anuală în care s'a raportat, că socialismul și neconfesionalismul cuprind tot mai mult teren printre reformați. Astfel în comuna Cicmău (Csökmő) în scurt timp au trecut la neconfesionalism 111 familii. Reformații se pot bucura de roadele politicei bisericești a guvernului, căci ei au spriginit-o cu trap cu suflet.

Necrolog. Cu durere ni-se anunță trecerea la cele eterne a Sofiei Michia născută Popescu, care în 11/23 Aprilie 1898 și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. Rămasările pămîntesti ale defunctei s-au așezat spre odihnă vecină în cimitirul gr.-ort rom. din comuna Allios, comit. Timiș, la 25 Aprilie. Răposata e depinândă de neconsolații sei: Toma Michia, preot gr.-or. ca soț și Zamfir Michia Rozescu, fiu.

Loviți de trăsnet. Din *Velț* ni-se scrie: În 1 Maiu a. c., s'a descărcat o furtună îngrozitoare asupra comunei *Velț* (comitatul Târnavei-mici). Fulgerile și tanetele se urmău nefințării aruncând, pe bietii locuitorii în cea mai mare groază.

Și mai mare fu groaza când se află trista stire, că pe la ora 12 din zi, tunetul a lovit un stejar din pădure, sub care s'a fost adăpostit un ficio român, un Tigan și o fată de Tigan. Tigani au rămas la moment morții, părindu-li-se trupurile, ear' Românul a căzut numai în lezin, primind o mică rană la o mână și la un picior, dar' e speranță că se va insășepta. Frica oamenilor e cu atât mai mare, că anul trecut earăi chiar în 1 Maiu, tocmai pe acel timp, a trăsnit casa unui Sas din *Velț*, care pe când mânca la masă cu fata sa l-a amețit și aruncat la pămînt; frontispiciul casei l-a dărîmat și micul mobilier din casă l-a sfârîmat. Se vede, că 1 Maiu st. n. pentru Velteni e o zi cu primejdie.

Un uriaș. La un neguțător din Seraievo se află un servitor tinér, numai de 16 ani, dar' mare și voinic ca un uriaș. El se numește Simeon Boewic și are până acum o înălțime de doi metri și ceva, la piept e mai lat de un metru, ear' greutatea lui este de 205 chilograme. Se zice, că e om frumos, bine făcut la trup și este atât de tare, încât poveri de 125—150 de chilograme le duce cu cea mai mare ușurință. De va continua să crește și să se dezvolta ca până acum, la etate de 20 ani el va deveni o adeverată minune.

Foc în Răsinari. Ni-se scrie: Duminecă noaptea spre Luni, pe la 2 ore, a izbucnit un foc violent în comuna Răsinari, prefăcând în cenușe edificiile economice ale duii Bucur Fruman, impreună cu peste 200 de hectolitre cucuruz. Focul a putut fi localizat numai după intervenirea pompierilor, cari nisindu-se din toate puterile au putut stinge focul și a-l impiedicat de a se mai extinde. Focul să crede a fi fost pus de un răvoitor al dinsului. Paguba causată prin foc se urcă la 1500 fl.

Din creștini — Jidani. Tribunalul din Petersburg, din Rusia, a osândit pe un anumit Durov cu soția lui și pe o femeie numită Varnstein, foarte aspră, pentru că și-au părăsit legea creștinească și s-au făcut Jidani. Anume pe Durov la 4 ani muncă silnică, pe soția sa a exilat-o în Siberia, ear' pe femeia Varnstein la 4 1/2 ani închisoare.

Înștiințare! Subscrisul aduc la cunoștința onoratului public cetitor, că la mine există de vânzare „Foaia Poporului“ de pe trei ani și anume: 52 nr. din 1895, 52 nr. din 1896 și 52 nr. din 1897, fără a lipsi vr'unul. Nr.ii sunt pachetați după rînd fără de a fi vre-unul rupt sau murdarit. În nr.ii amintiți mai sus se cuprind și stă publicate 4 legi de care are omul mare lipsă și anume: 1. legea oomunală, 2. comasările, 3. dreptul de alegători, 4. legea de câmp, dreptul de moștenire, afară de acestea mai sunt monografii, ilustrații, povești, poesi, povești și tot felul de întemplieri, care toate când și-le-ar procura omul deosebit, l-ar costa o mulțime de bani. Deci cine voește a și-le procura cu un preț de tot bagatel, pe acela îl rog să mă înștiințeze în termen de 3 luni. Cumpărătorul primește gratis 2 nr. dela procesul Memorandum. Teodor Toma, proprietar în Sz.-Péntek, u. p. Teke.

O întemplare înforătoare într-o menagerie. Din Timișoara se scrie, că în menageria Kóczka de acolo, s'a petrecut o întemplare îngrozitoare. Trei înși din personalul menageriei au intrat în clușea cu leii, când deodată un leu s'a slobozit cu farie asupra lor. Unul a scăpat teafăr, ear' ceilalți doi au fost sfâșiați de către dihanile setoase după sânge într'un mod înforător.

Clubul văduvilor. Într'un oraș din Germania s'a format de curând un club numit: „Clubul văduvilor de gradul I.“ Membrii acestui club pot fi acei bărbați, cari numai odata au fost înșurați. Cei ce au rămas văduvi după a doua căsătorie, sau burlaci nu pot fi membri, ba acestia din urmă nu pot lua parte nici ca oaspeți în clubul văduvilor. Mobilierul clubului e foarte caracteristic, anume între altele se află și două leagăne; dar' aceste se deosebesc cu total de cele obișnuite. Într'un leagăn se pun toate sticlele cu vin, cari au fost golite, ear' în celelalte, membrii clubului își pun bătele. Într'un colț al odăiei se află o mătură și alte unelte pentru curățatul casei, toate puse grămadă, ca semn înspăimîntător al vieței casnice, de care soartea i-a scăpat. Clubul mai are și un album, în care se păstrează fotografii soacrelor, apoi mai au și o bibliotecă în care sunt adunate toate „predicele“ ce li-le-au ținut soții lor la deosebite prilejuri. Când cineva dintre membrii clubului vrea să se însoare, i-se cetește căte o predică de aceleia, ca să-și peardă voea de a se mai însoară.

Apel. În orașul Câmpulung (Bucovina) s'a constituit o reuniune de invățători care poartă numele „Reuniunea districtuală de invățători” și are un scop cultural. Fiind deci numita reuniune încă foarte tinéră și neavând o bibliotecă ne adresăm către generositatea și amabilitatea autorilor, redactorilor, compozitorilor, societăților și tuturor persoanelor, care posedă cărți, fie de ori-ce cuprins cultural și rugăm ca să binevoiască a dona după putință reuniunei cărți, scrise, musicalii, gazete etc. Toate ziarele care sunt amice invățătorilor sunt rugate de a publica această apelare. Câmpulung, în Aprilie 1898. Pentru comitet: Nicu Tarasievici, președinte. Vasile Zurcan, secretar,

Măiestru architect vrednic. Din fibă nu se scrie: Nu putem trece cu vederea și nu vă face cunoscut, că cu trecerea și umblarea noastră prin sate românești cu negoțul nostru, cu icoane, lumini și lucruri bisericești, înainte de săntele Paști, am trecut prin Dej și Russ din Chior, preeum și prin Sălagiu, prin comuna Bănișor și Sig. Pe aici am văzut niște zidiri pompoase și lucrate cu multă măiestrie, casele lui Dumnezeu, așa că săntele biserici, încât cugetam că suntem în părțile Bănatului, pentru că numai prin Bănat am văzut astfel de biserici. Am întrebat, că cine le-a lucrat cu atâta măiestrie? Ni-s'a răspuns că un măiestru român, cu numele George Matei, locitor în Lipova. Ne-am bucurat cănd am văzut și am auzit laude din tot locul, deci noi ca Români ne ținem de onoare și ne ținem falosi, că am ajuns timpul unde ne putem fi cu astfel de măiestri și ne bucurăm că avem și noi oameni de acestia care ne fac față națiunii într'un mod așa finațător. Numitul măiestru e de recomandat tuturor care doresc să aibă lucruri frumoase și demne de laudă. Am auzit, că a mai întreprins încă prin părțile noastre mai multe biserici. Îi dorim mai mult succes și mai bun fotru toate întreprinderile d-sale. Antoniu Bârsan a lui Ion Gligorie Bora din Hasdace.

Scoale de stat în comitatul Bîcîș. Guvernul are de gând ca în timpul cel mai scurt, să ridice în comitatul Bîcîș nu mai puțin decât douăzeci și două scoale de stat. Dintre acestea numai 8 vor fi menite pentru reformați. Celelalte treisprezece, vor fi însemnate prin comunele nemaghiare. Se vede, că guvernul maghiar din nou urmărește scopuri miserești de maghiarisare.

Un Român în armata spaniolă. Foile din România aduc stirea, că dl A. Ghica din Iași, a cerut dela ministrul de răsboiu al Spaniei, să fie primit în armata spaniolă. Cererea dlui Ghica a fost primită. D-sa va intra în armata spaniolă cu gradul de locotenent și în zilele acestea va și pleca la Madrid. Dl A. Ghica a făcut foarte multă călătorii prin Africa și este un tinér foarte curajos.

Să deșteptat când era să o îngroape. În comuna Józseffalva, comitatul Caraș-Severin, a murit săptămâna trecută o fată tinéră cu numele Ana Schuber. Înștiințați fiind părinții, care locuiau în Deta, veniră și două zile să vadă fatsa, pe care însă o au lăsată în sicriu. Tatăl plângând se pleca asupra sicriului, dar atunci deodată fatsa se deșteptă și începu să vorbească, spre cea mai mare uimire a mulțimii, care stătea în jur și plângea. Numai decât fatsa fu așezată în pat, fiind toți de credință că ea se va insănătoșa. Spaima însă o zdruncină atât de tare, încât la câteva zile muri.

Gendarmi în masă. La fabrica din Diosgyör (Ungaria) muncitorii pregătesc o grevă. Din Miskolc se depeșează, că în vedere grevei și pentru împedecarea eventualelor turburări au fost trimiși la Diosgyör nu mai puțin ca 60 de gendarmi, care au sărit acolo. Adeverată năvălire de gendarmi.

Defraudare la primăria din Arad. Din cancelaria primăriei din Arad, s'a furat nu mai puțin de 100.000 fl. Acum judecătoria a pus în stare de acuza pe cămărașul orășenesc Alois Berczy, bănuit că ar fi făcut el furtul. Cercetarea în contra acuzațului decurge, dar cine a furat banii până azi nu se știe.

Manevrele din Ungaria sudică. Am văzut, că la marile manevre, ce se vor întâce în partea de meazăzi a Ungariei, va fi de față și M. Să Regele și Împăratul nostru. Acum se scrie din Timișoara, că comitele comitatului Timiș, Molnár Victor a plecat la Buziaș însotit de mai mulți oficiali, ca să inspecteze drumurile și podurile din împrejurime, pe cari se va face circulația trupelor și a suitei Maiestăței Sale. Anume drumul ce duce dela Timișoara la Lugoj spre Buziaș, podul Timișului la Brod și căile, care pleacă din Buziaș în diferite părți. Comitele aflată în bună rînduială.

Mizeria pe pustele Ungariei. Cât de mare e mizeria pe pustele Ungariei se vede de acolo, că numai în comitatul Torontalului, locitorii au rămas în restanță de dare în preț de 3 milioane fl. Ne putem închipui că de mare e mizeria și lipsa lor, dacă nici darea nu au fost în stare să plătească, pentru care în tot locul stau să tragă și pielea de pe bietul popor.

Muștele columbace. Din unele ținuturi ale comitatului Caraș-Severin se vedește, că pe acolo s'a ivit veninoasele muște columbace, care au început să facă pagube însemnate locitorilor. Muștele au fost aduse prin un vînt cald din părțile de jos ale Dunărei. Autoritățile învață poporul asupra modului, cum să apere vitele în contra acestor muște.

Un tren atacat de hoți. Foile rusești scriu, că un tren de povară, ce mergea pe linia ferată caucasică Vladivostok, a fost atacat de hoți. S'a născut o bătaie înfricoșătoare între personalul trenului și între hoți, care s'a sfîrșit cu respingerea hoților. Mulți au fost răniți greu, dintre personalul de tren.

Fortăreața cea mai puternică. Acum în zilele răsboiului spaniol-american, e de interes să ști, că cea mai puternică fortăreață din lume se află în Spania, numai că nu e a Spaniolilor, ci a Angliei. Fortăreața aceasta e așezată pe o stâncă înaltă a Gibraltarului. Înălțimea cea mare scutește fortăreața de ori-ce atac. În fortăreață se află totdeauna 10 mii de ostași. Fortăreața aceasta se crede, că e cea mai puternică din lume.

Palat național sărbesc în Carlovăț. Patriarchul sărbesc Branković planuiește zidirea unui palat național sărbesc în Carlovăț, în care vor fi instalate sala de ședințe a congresului bisericesc, biroul secretarului, oficiul fundațiunilor sărbești, muzeul național bisericesc sărbesc și biblioteca metropoliei. Pentru edificarea palatului, patriarchul va lua un împrumut pe amortisare. Zidirea palatului se va începe încă în anul acesta.

RÎS.

Tiganul și casul.

Avea dada num' o oaie
Dar' capre mai puținele,
Făcă dada o stând 'n deal,
Ear' din virful dealului
Pân' acasă tot vălaie.
Se dă dada la mulsoare
Dimineața până seara,
Atâta lapte mulgea
Pe vălaie-l slobozea,
Corinpic pic
La trei zile căte-un pic,
La o lundă o picatură bundă
La un an un ciocan.

Mâncat-ai purdeii de se făcure dobă
și a mai rămas lapte mult, se socotă dada
să facă un cas mare.

Si se dete a sufulca
Din coate până-n unghii,
Si puse casul pe masă
Când se apuce la mâncare
Vine-o muscă și ia casul.
Atunci dada se mănie foc,
Luă pușca de pe parete,
Dete 'n muscă Mercuri seara
Si Joi seara ea fu moarta.
Atunci cu toții s-au săturat
Văzând că muscă a crepat.

Auzită dela Gerasim Catincia Pojoga,
impărtășită de Ioan Matinca (Zam).

POSTA REDACȚIEI.

I. L. în Blăjel. Pe că stim aici să a facut col. pentru toți cei arși; în special noi nu putem face fără concesiune dela ministru.

Fl. în Pers. Va urma.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Balteș. Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Vinuri de pe colinele Ardealului

Cele mai nobile
(curate)

I O S I F B. T E U T S C H

in Sighișoara,

10643-20

se pot căpăta în Sibiul la JOHANN BILLIES.

Călindarul săptămânei.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
	Dum. Slăbănuogului, gl. 3, sft. 5.	răs.	ap.
Dum.	26 S. Muc. Vasilie	8 Michail	4 40 7 20
Luni	27 S. Muc. Simeon	9 Gregoriu	4 38 7 22
Martî	28 Apost. Iason	10 Antonius	4 36 7 24
Merc.	29 SS. 9 M. din Chizic	11 Mamertus	4 35 7 25
Joi	30 Apost. Iacob.	12 Pancrat	4 38 7 27
Vineri	1 Malu Pror. Ieremie	13 Servatius	4 32 7 28
Sâmb.	2 Ad. moaș. P. Atan.	14 Ad. Atan.	4 30 7 30

Tîrgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Luni 27 Aprilie: Bârgăiș, Chezdi-Oșorhei, Crișul-săesc.

Martî, 28 Aprilie: Sercăia.

Joi, 30 Aprilie: Lăpușul-ung. (și în 1 Mai), Reghinul-săesc.

Vineri, 1 Mai: Corond, Deva, Dupușdorf, Guruslău-someșan.

Sâmbătă, 2 Mai: Măda.

Duminică, 3 Mai: Boroșineul-mare, Petroșeni.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însotirile de credit

împreunate cu

Însotiri de consum, de vînzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuințioase.

Indreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însotiri
de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițluna a V-a:

Traducere autorisată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

Rouăunul rom. de agricultură din comitatul Sibiuului.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țărani români

au apărut tocmai și se afă de vînzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăclii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preotă intemnită în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 or. mai mult.

**„ARIEȘANA”,
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACTII,**

înființată de 11 ani

în Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulați, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvicii în casul acesta institutul și darea erarială după depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă să dau 6%, dar darea erarială are să o solvească deponențul.

Depunerile până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sunt de a se însinua spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permitând starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abzicere. Depunerile și ridicările se pot face și prin postă și se resoalvă cu refinoarcerea ei.

2. Acoardă credit pe lângă cambiile și obligațiunile cu cavenții.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acoardă credite fixe pe lângă întabulare pe realități și case.

5. Si cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 5—60

în numele direcțiunii:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului

[624] 7—42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu orice altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefăcătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localuri de boltă ale Sibiului.

Pentru cei ce se interesează de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecție de mestre de săpunuri dela Orlat.

Lucru durabil, solid și elegant.

Sibiu, strada Măcelarilor nr. 37.

Subscrise am onoare a aduce la cunoștință on. public, că în lucrătoarea mea de păpucărie efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; oferesc totodată spre mulțumirea tuturor marfă solidă și prompt executată.

Atrag atențunea on. public, că m'am hotărît — de aci încolo — a cerceta toate tîrgurile de țeară din Ardeal, servind cu lucru bun și durabil executat în lucrătoarea-mi proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă sprințului binevoitor sum

Sibiu, în Aprilie 1898

cu distinsă stima

Constantin Dragoș,
măiestru pantofar.

Marfă gata și materialul cel mai bun.

Prețurile cele mai ieftine.

Avis!

1. O mozie de 40 jugere, din care 10 jugere fănat, loc comasat, recolta se arată foarte frumoasă.

2. O moară nouă cu două petri, cu casa ei și loc împrejurul morei de 3 jugere și cu sălcii.

3. O casă cu trei încăperi, în curte cu grajduri, sură și cu grădină la casă cu pomi, toate aflătoare în mijlocul comunei. [1104] 1—2

Cine are voie să le iee în arêndă pe 6 ani, să vie la fața locului în comuna Broșteni posta ultimă Szász-Csanád (comitatul Alba-inferioară) la

Dimitrie Bejiu,

din Seliște, proprietar în comuna Broșteni.

La concurență!

Cea dintâi magazie de mașini de cusut

a lui

Aureliu Simonetti
în Seliște.

Cele mai bune fabricate, prețurile cât se poate mai moderat, să primește ori ce fel de reparaturi, serviciu prompt.

Cu stimă

[1025] 3—5 Aureliu Simonetti.

Mașini se dău și în rate.

De vînzare

casa de sub nr. 33 din Mercurea, care se află în tîrg, poziție foarte bună și cu pravalia lui Șufana Illeana din Poiana, din mâna liberă.

Cu stimă

[1116] 2—4 Șufana Illeana,
din Poiana, nr. c. 247.

Deschidere de Restaurant.

Îmi iau voie să aduc la cunoștința p. t. publicului, că am preluat localul din Bahngasse nr. 5

— vis-à-vis de pivnița Mönchhoff —

și am deschis la 1 Aprilie un restaurant acolo.

Se servește pe lângă vinuri excelente de masă și în sticle și eminenta bere Habermann.

Pentru o culină fără cusur voi purta grije și mă voi nisa în toată privința, a corăspunde cerințelor moderne atât la mâncări după cartă, cât și la abonamente în- și afară de casă.

Pentru societăți restrânse două camere separate stau la dispoziția onoratului public.

Rugându-mă pentru sprigini bogat în întreprinderea mea, semnez cu toată stima

[1052] 4—4

Vasilie Ban, restaurateur.

Benzinul este liber de dare în aplicarea industrială și la economia de câmp!

Langen & Wolf,

fabrică de motori cu gaz

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53,

recomandă renumitele în toată lumea

motore originale „Otto“

pentru gaz și benzin. Excelent de potrivite pentru orice industrie. Cea mai mică consumație de gaz și material combustibil față cu alte construcții.

Locomobile cu benzin „Otto“

recunoscută ca cea mai bună și mai ieftină putere motorică pentru orice economie.

Nici mașinist, nici schintei, nici pericol de foc, totdeauna gata de pornit!

Representanți pentru Ardeal:

[900] 4—12

Theil & Freyler în Sibiu.

Desemnuri, prospecțe și proiecte de spese gratis!

Desemnuri, prospecțe și proiecte de spese gratis!

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie să face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire or. public, care caută casse, să binevoească a fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsură indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresor — e pantate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

[480] 11

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcii-mare Nr. 8.